

למכורים לגלשנייהרוח אילת היא אחד המקומות האידאליים לספורט זה. מפני שרוח תמידית נושבת במפרץ ומאפשרת גלישה במשך כל שעות היום. אין צורך להביא את הציוד מהצפון, אפשר לשכור אותו בכמה מועדונים המצויים לאורך החוף.

גם מי שאינו יודע לגלוש ורוצה לנסות — זה הזמן והמקום. מורים ומורות צעירים וחתיכים מלמדים את הטיורונים לתפוס גלים בכוחות עצמם, מבלי ליפול.

הכישורניים שבכם יוכלו לעשות זאת תוך כמה ימים.

מי שחשקה נפשו לצנוח ולא היה בחילהצנחנים יוכל לעשות זאת באילת, בתנאי שהוא יודע לעשות סקי־מים. סירות המירוץ גוררות את הגולש על סקי־המים כשלכתפיו מחובר מיצנח. ככל שגוברת מהירות הסירה, מתמלא המיצנח אוויר ובסופו של דבר מתרומם הגולש מעל המים לגובה של 10 מטר. הרגשת הריחוף היא עילאית, בפרט לאלה שאין להם פחד גבהים.

כשהסירה מאטה את מהירותה צונח

המפואר ספות קטיפה בצבע בז', שטיח מקיר לקיר בצבע בורדרו, ומערכת סטריאופונית, טלוויזיה ווידאו לשם הבידור. בריהמשקאות מציע מיכר של משקאות ועל שני סיפוני השיוף מיוורונים רחבים. בקבינה הענקית קירות ורודים ומיטה זוגית עם כיסוי תואם, לכל מי שהתעייף מהחום ורוצה לפוש קמעה. הכל ממש כמו בסרטים.

כמו במארוקו

תענוג ההפלגה מתחיל בשעה 10 כבוקר. העליה ליאכטה נעשית במארניה השוכנת במרכז העיר. מפליגים לפיורד ולא־האלמוגים, יורדים לחוף, מצטיידים בשנורקלים ובמסכות ומקבלים הרכבה היכן לצלול. חובכי הדיג מקבלים ציוד ומצפים לייבול לטוב.

בצהריה היום מוגשת על היאכטה ארוחת־צהריים עשירת קלוריות, הכוללת מיכר בשרים, סלאטים ושאר מעדנים. ולסיום אבטיח קר ומתוק וקפה מעורר. אחר־הצהריים חוזרים שופים, עגלגלים ומאושרים.

גוף חינוכי יש לעינת ארד בת ה־25 מרמת־השרון. עינת מתעתדת ללמוד חינוך גופני בסמינר הקיבוצים. הביקיני השחור מדגיש את צבע עורה השזוף ואת גופה החטוב.

ומה בערביים? העיר אילת משופעת בידוע כמיסעדות־סיניות, איטלקיות, מיזרחיות וצרפתיות — לאורחי מלון סונסטטה לא נותנים סיבה מספקת לצאת מהמלון ולשחרר למזון, שם מציעים ארוחות־ערב עשירות וטעימות בסגנון הבר־בייקו ליד הבריכה, או אוכל מרוקאי במסעדה מרחבה. שתפריטה אותנטי ומוגש עם כל גינוני הטקס, כולל התזת מיוורדים וטעימת "ברוך הבא", הכוללת שתיית חלב־שקרים וטעימת תמרים טריים. הפאר וההדר, ההגשה והשירות מזכירים את המיסעדות המרוקאיות האמיתיות הקיימות רק בצפון־אפריקה.

בשעות הערב מרנין הדיסק־ג'וקי את אורחי המלון במוסיקת דיסקו קיצבית עד אור הבוקר, כשבכל ערב מופיע בחצות אמן אחר. כשהחורים הביתה אחרי שלושה ימים כאלה, מסתכלים בראי ומגלים שהתוכנית הקרובה היא דיאטת רצח. כשהמטרה היא להוריד את הקילוגרמים המיוזרים, מזכרת מימי הכיף.

הגולש לאיטו על המים. לזוגות הרוצים לכיף ביחד או להורה עם ילדו, נועדו הקיאקים. אלו סירות־משטים קטנות עשויות פיבר גלס ובהן שני מושבים. אחד מאחורי השני, המאפשרים לשני חותרים ליהנות מחתירה תוך התמודדות עם גליהים. אומנם לא כמתכונת החתירה "במעלה הנהר", כפי שהפיגנו ברט ריינולדס וג'ון ווייט בסרט גברים במלכות, אבל יש אתגר.

גם סירות פראלים ניתן לשכור. אלה סירות קטנות, המיועדות לשניים וכראי לדעת מראש שעבורת הרגליים היא העיקרית בסירות אלה. הפעלת הסירה דומה לרכיבה באופניים — מפעילים את הפראלים וכך מתקרמת הסירה. שייט בסירה כזאת הוא תענוג אמיתי כשהמפרץ שקט וגליהים רגועים.

כלת האלוף היא אריאלה הוד בת ה־22, סטודנטית בשנה שלישית בחוג לביוולוגיה. היא רוצה לעסוק במחקר. אריאלה החליפה כל יום ביקיני אחר, פעם מנומר ופעם ורוד. בימי חופשתה היה פולחו השיזוף עבודה ערך עליון. צבע מוקה זה השיגעון שלי" (צילמה: מיכל רותם).

מבט לאחור כך נראה חוף־הים הפרטי בטאבה, אזור הגבול הנתון במחלוקת בין ישראל ומצרים, אצל רפי נלסון ובמלון סונסטטה. המון צעירות שזופות, דקיקות וחטובות, הלבושות כולן בבגדי־ים זעירים מסוג ביקיני. מי שיחפש וימצא אחת בבגדי־ים שלם, יקבל פרס.